

Pénzügyi jogalkotás.

Házadómentességi határidő meghosszabbítása. A Budapesti Közlöny 1927. évi május 10-iki számában megjelent a pénzügyminisztérium 1927. évi 47.266/VII/a. számú körrendelete, amely az 1925. évi XVIII. t.-c. 3. és 4. §-ában megjelölt és 1927. december 31-ig lakható, illetve használható állapotba helyezendő új építkezésekre megadott 30, illetve 15 évi adómentességet kiterjeszti az 1928. június 30-ig lakható, illetve használható állapotba helyezendő új építkezésekre.

Az adómentesség előfeltétele, hogy az építkezés legkésőbb 1927. augusztus 1. napjáig megkezdessék és 1927. év végéig tető alá hozassák.

Az építető köteles az építkezés megkezdése előtt 8 nappal, de legkésőbb az építkezés megkezdésének napján a községi előjáróságnál, vagy amely községben kir. adóhivatal van, ennél a hatóságnál, Budapesten a ker. adófelügyelőségénél a tervezett építkezést bejelenteni. Nevezett hatóságok kötelesek ellenőrizni, hogy az építkezés tényleg és mely napon kezdetett meg és mikor hozatott tető alá.

Azon kivételes esetekben, amidőn az építkezés még 1927. augusztus 1-e előtt megkezdett, de az építéstől független ok miatt (vis major) az épület 1927. december 31-ig nem volt tető alá hozható, ugyancsak, ha valamely épület építése 1927. augusztus 1. után, de oly időben kezdetett meg, hogy az épület rendes viszonyok között az 1927. év végéig lakható állapotba helyezhető lett volna, azonban ezt az építéstől független okok (vis major) megakadályozták, igazolt kérelem alapján a pénzügyminiszter 1928. június 30-ig az építkezés befejezésére meghosszabbítást adhat. Az erre irányuló kérvények az illetékes adóhivatalnál adandók be felterjesztés végett.

A tatarozási adókedvezmény. A Budapesti Közlöny 1927. évi május 5-iki 101. számában megjelent 59.000/1927. P. M. sz. körrendelet szerint az 1927. évben végzett tatarozások fejében házadómentesség illeti meg a tulajdonost ama községekben és városokban, amelyekben a lakbérkorlátozás fennáll, kivéve azon épületeket, amelyekkel a tulajdonos szabadon rendelkezik. Az adómérséklés feltétele, hogy a tatarozás 1927. november 30-áig befejeztessék és hogy a tatarozási költség összege az 1927. évre kivetett házadó alapjának 20 százalékát elérje vagy meghaladja.

Az adómérséklés mértéke a következő:

1. Ha a tatarozási költségek az 1927. évi házadóalap 20 százalékát elérik, a tatarozási költség felét az 1928. évi házadó alapjának le kell vonni;

2. ha a tatarozási költségek az 1927. évi házadóalap 60 százalékát elérik, de annak 100 százalékát nem érik el, a tatarozási költség felét az 1928. évi, másik felét az 1929. évi házadó alapjának le kell vonni;

3. ha a tatarozási költségek az 1927. évi házadóalap 100 százalékát elérik vagy meghaladják, a tatarozási költségeknek az 1927. évi házadóalap összegének elérő részét az 1928. évi a többi részét pedig az 1929. évi házadóalaphoz kell levonni.

A tatározási költségeket mindenkor a jogerősen megállapított adóalappal kell összehasonlítani.

Az ideiglenes adómentes épületek birtokosait tatározás esetén szintén adókedvezmény illeti meg az 1925. évi XVIII. t.-c. 11. §-a szerint és pedig fél évtől másfél évig terjedő időtartamra. A tatározási költséget azonban itt az 1927. évi házadó alapjához kell viszonyítani.

Az 1927 évben végzett és nov. 30-áig befejezett átalakítási munkálatok az adókedvezmény szempontjából ugyanolyan elbírálás alá esnek, mint a tatározási munkálatok.

A kedvezményt igénybe venni óhajtók tartoznak a tatározás megkezdése előtt 15 nappal a községi előljárósnál, a polgármesternél, Budapesten a ker. előljárósnál a tatározásra vonatkozó és a rendelet 8. §-ban ismertetett adatokat írásban bejelenteni.

Ugyancsak 15 nap alatt kell jelentést adni a tatározási munkák befejezéséről és a tatározási munkák végösszegéről, s ennek igazolására a számlák és nyugták becsatolandók.

Az előljáróság a bejelentéseket köteles a helyszínen ellenőriztetni.

A bejelentő fél az adómérséklésről az 1928., illetve 1929. évi házadóról szóló fizetési meghagyásból értesül, amely ellen felebbezésnek van helye.

A bejelentés illetékmentes, a csatolt nyugták, számlák illetékkötelesek.

Pénzügyi szemle.

Allamháztartás és költségvetés. A pénzügyminiszternek a legutóbbi napokban közzétett IX. jelentése módot és alkalmat ad arra, hogy még egyszer foglalkozzunk az állami költségvetések adataival és ezzel kapcsolatosan az államháztartás helyzetével.

A pénzügyminiszter IX. jelentése 1927 április havára tartalmaz előirányzatot, ugyanezen esztendő március havára közli a bruttó bevételek tételeit egy összegben és ugyanezen esztendő február havi bevételeit nagy vonásokban, források szerint részletezve.

És talán ezen a helyen kell megemlítenünk azt, hogy a pénzügyminiszter jelentései változatlanul egyoldalúak: az államháztartás kiadásairól kizárólag előirányzatokat nyújtanak, de sohasem mutatták eddig ki a tényleg teljesített kiadások főösszegeit.

Ezzel szemben a kimutatások mindig pontos adatokat tartalmaznak az állami bevételek alakulásáról. Ezeknek a bevételi tételeknek az alapján tehát mindenkor megállapítható az, hogy mennyivel haladták meg a tényleges eredmények az állami költségvetésben előirányzott bevételeket, mennyiben haladták meg a költségvetésszerű kiadási tételeket és így levonhatók bizonyos következtetések arról, hogy mennyi feleslegnek kell mutatkoznia az államkincstár ügyvitelében. Sohasem állapítható azonban